

כג :

סדר תעניות אלו פרק שלישי תענית

מסורת הש"ס

תורה אור השלם

1. שירי ומעלות
משמעוקם פראתא יו:
חללים קל א

16 ז'זיק 66: 1) 8) (ממיתות
10: 1) 1) (וחילן קטב ממילה
11: 7) 1) ז'זיק קוית הנהת
יעבד

הנהרות הב"ח

(א) גבי להחמי והיני דלינהו
למיה וסיים מסאניה כי
היה תעיל למתא: (ב) שם איתו
מבוס: (ג) שם דיעול
דדבנא אמטול מיטרא קא
את: (ד) שם ל' גמי
משוש הניו כרימי סי:
ניב עי פרישי כמק עמד
אל: (ה) שם הרה מעריין:
(ו) שם אמרי וניבוי לגבי
הדי וניבוי רחמי: (ז) שם
וקא ידכוסא ליעיל הרה
מיכסי כמק סי: (ח) שם
אמרי ליה אמרי לן מר
עיוולא: (ט) שם יריה
ללא לן מלכוס מחד
טיכותא טוטא נאה סי:
(י) דיה דלפתא יריה ועיר
הדי: (יא) דיה שלון
מערין גין חנא דמבריאן
שבושים כסברין על:
(יב) דיה זיב וני, גיבת
הכסא כלימוד מתבאב
סי: (יג) דיה חל ליעין
הדי אלתא מפרהיא
היו עירשין ולא בעינועא
ל"א ככניף אהדי אלמא
מחסי חן מיניו ליה הרה
אתי: (יד) דיה מקיפ סי
וקא חויין כ' דמתמיה
בלחור אתי מיטרא:
(טו) דיה ולימי סי דגן
מחסי כמק סדי ימתי
מחי דדוכתא עמיקא
כעמא או אחת הדלע
כדי שלא יתחבב בני
ארם שחילו לניו כיו:
(טז) דיה יתוקט סי לוח
מקוקן שלא הניחם
לילך עד שיקבלו
עליהם שלא לצער עור
את רבי מני בני הדי
ולחי סדי הרה שכוח
ר' מני לפני ר' יצחק בן
אלישיב סדי: (יז) דיה
עמי היתא ושלחתי, כי
קיל לומר שנקלע עלי
שלא להסגל על פניו זה
סהפלה:
(יח) באר מקולה כל כך
ומפני שלא רצה
להטריח לפני המקום
אמר כך הדי:

16 ז'זיק 66: 1) 8) (ממיתות
10: 1) 1) (וחילן קטב ממילה
11: 7) 1) ז'זיק קוית הנהת
יעבד

גליון הש"ס

16 ז'זיק 66: 1) 8) (ממיתות
10: 1) 1) (וחילן קטב ממילה
11: 7) 1) ז'זיק קוית הנהת
יעבד

לעוי רש"י

טשיק"א. חיק.

(א) ויחוי לנכח כסברין עליו שלמי אכיה: ה"ג ספיס מחבא. ולא
גרסי' שהיה מחבא בנית הכסא. (ב) כי הוה בעי רחמי אמיה היה
מחבא עלמו מרוב ענה. ומאן דגרס נית הכסא לומר מחבא
כנגדיו כשהוא נכנס להקן את רגליו מרוב ליעוית: רב הונא ורב
חסדא. חסדי דככל מפרסמן את
הדבר ושל ארן ישראל לנעוין ולא
מודיעין שדה המטר בשבילם: סא
ליכניף אהדרי. (ג) אלמא משוש חר
מעיויו לא אתי מיטרא: תקיפי
דארן ישראל רבי יונה. וקא חויין
(ד) דמתמיה אתי מיטרא: גואלקא.
טשיק"א בלע"ז: ולימי כוואט סיבורא.
דגן משוש כפנה (א), שאפילו לגבי
ציתו לא היה מודיע: לימי לן מר
מעיוורא. דנעית למיזין: רווחא
עלמא. דליהו שובע. וזהכי לא
זכי ביקורא דהשתא: הו קא חלפי.
דכי נשאה: הספ. עליה מערתא
דרכי יונה: אינקוט. נדקפו בקרקע
שעל גבי מערה ולא היו יכולין לוח
ממקומן (א): עסידי רבי חמי.
עסירם של בית חמי: ליענו.
יהיו עייס: קא דקין לי. ליתן
לסן פרנסה: לא מקבלי עלי אינשי
ביוסי. אין אשוי מקובלת עלי שמינה
יפה: מגנדרא. מתגדלת עלי
מתוך גכחות יופיסי. מגנדרא מלשון
מקום הניחו לי אצוני להמגדר וו
(וחילן דף 1): עמי הוסי ושלחתי.
(ב) דבר זה היה צדי שכל מה שאני
מנקה היו נומנין לי ועבשו און מפלתי
מקובלת כל כך (א): דמן דיוקרא. מקום:
יונמא

16 ז'זיק 66: 1) 8) (ממיתות
10: 1) 1) (וחילן קטב ממילה
11: 7) 1) ז'זיק קוית הנהת
יעבד

16 ז'זיק 66: 1) 8) (ממיתות
10: 1) 1) (וחילן קטב ממילה
11: 7) 1) ז'זיק קוית הנהת
יעבד

לעוי רש"י

טשיק"א. חיק.

לא אסבר לכו אפיס. לא החזיר להס פניו: כפינא. לפנות ערב
כשהלך לציטו: דלינו למניה. הגביה כנגדו אחר כתיביו כדי שלא
יקרעו: כי מיקשטא. כמשמעות: לאיגרא. עלייה: ויזיל. זית:
מויטא דריבוסו. מאותו היות שאשמו שם על העגים חמלה שהיא

וממלאמתי כמו יומא דמיפגרי רבנן
(שנת דף קטז): מ"ט דרס. מדוע
נשאת הטלית על כתף אחת ולא נחת
בכתף תחת המשאוי: להכי שללה לי.
להטעף נה: ולהכי לא שללה לי.
הטעיל עליה קולין לקרעה: כמיא
לא חויין. מה דאית זה ושמא ישכני
דג או נחש: דלא בריקוסי לי. אם
כשרים אס פריסיס דלמר מר (במש'
דקן ארן רבה פ"ה) כל ארס יהי
נענין כלקטיס: (א) עובס הגלס
חנס. דלמיא לא הו קא חלפי
דליכא ריפתא וקא מחוקיין כו
טוכה חנס: יוקא קאי ככי כנישהא.
קמי רביה ולא אתי כולי יומא:
דלפיכא שמיא כנישא. כל יומא
וכי מיעטרך ענייא מידי אולה
ויחסי: (א) ועוד דמקרבא הנייסי.
שדבר חלילה היא נומנת לעני והוא
כלל טורח ממה עשיה נומנת מעות
ועירית העני עד שיקנה: אי נמי.
הכי קדים עניי דדיה: משוס
ניינוי. טוריס עמי הארן: יוקין
דכי רב. להמריך לנו וימקיין כמפלתי:
כנישויל. כשלי כנגדו: אכא אכא.
קן רגיליס לקדוטי כחוס שאמר
לכי אכי: שאין מכירין. גין
מר ציבי אחד כתפיה וגלימא אחד כתפיה אמר להו טלית שאולה היתה
להכי שאלי ולהכי לא שאלי מאי מעמא כולה אורחא לא סייס מר מסאניה וכי ממי למיא סייס מסאניה
אמר להו כולה אורחא חוינא במיא לא קא חוינא מ"ט כי מטא מר להיזמי והיני דלינהו למניה אמר להו
זוה מעלה ארוכה זה אינה מעלה ארוכה מאי מעמא כי מטא מר למתא נפקא דביתו דמר כי מיקשטא
אמר להו כדי שלא אתן עיני באשה אחרת מאי מעמא עיילא היא ברישא והדר עייל מר אבתרה והדר
עיילינן אנן אמר להו משוש דלא בריקוטי לי מאי מעמא כי ברתך מר ריפתא לא אמר לן איתו כרוכו משוש
דלא נפישא ריפתא ואמינא לא אחויק בהו ברבנן טיכותא כחנם מאי מעמא יהיב מר לינקא קשישא חרא
ריפתא ולוורא תרי אמר להו קא רביחא והאי יתיב ככי כנישהא ומאי מעמא קדים סלוק עניי
מרך זויטא דהוות קיימא רביתו דמר לעננא דריה משוש דאיתא שיכותא בביתא ויהבא ריפתא לעניי
ומקרבא הנייתה [ואנא יהיבנא] זוזא ולא מקרבא הנייתה אי נמי (א) הנהו בירוני דהוו
בשיבבותן [אנא] בעי רחמי דלימותו והיא בעי רחמי דליהדרו בתיכותא [ואהדרו] חנן הנחבא
בר ברתיה דחוני המעגל הוה כי (א) מצטרך עלמא למיטרא הוה משרדי רבנן יוקין דכי רב לגביה
ונקמי ליה בשיפולי גלימיה ואמרו ליה אבא אבא אבא אבא רב לן מיטרא אמר לפני הקב"ה רבש"ע עשה
בשביל אלו שאין מכירין בין אבא דיהיב מיטרא לאבא דלא יהיב מיטרא ואמאי קרי ליה חנן הנחבא
מופני שהיה מחביא עצמו בבית הכסא אמר ליה רבי זריקא לרב ספרא תא חוי [מה] בין תקיפי
דארעא דישראל לחסדי דככל חסדי דככל רב הונא ורב חסדא כי הוה מצטרך עלמא למיטרא
אמרי ניכניף (א) הדרי וניבעי רחמי אפשר דמורי' הקדוש כרוך הוא דייתי מיטרא תקיפי דארעא
דישראל כגון ר' יונה אבוה דרבי מני כי הוה מצטרך עלמא למיטרא הוה עייל לביתיה ואמר להו
הכו לי גואלקי ואיזיל ואייתי לי כוזא עיבורא כי הוה נפיק לכרא אוזל וקאי בדוכתא עמיקא דכתיב
'ממעמקים קראתיך ה' וקאי בדוכתא צניעא (א) ומכסי בשקא וכעי רחמי ואתי מיטרא כי הוה אתי לביתיה
אמרי ליה אייתי (א) מר עיבורא אמר להו אמינא הואיל ואתא מיטרא השתא רווח עילמא ותו רבי מני בריה
הו קא חלפי התם אינקוט כרעא דסוסייתיהו עד דקבילו עלייהו דלא קא מצערו ליה ותו רבי מני הוה
שכוח קמיה דרבי יצחק בן אלישיב אמר ליה עתירי דבי חמי קא מצערו לי אמר ליעני ואיענו אמר קא
דחקו לי אמר ליעתרו ואיעתרו אמר לא מיקבלי עלי אינשי ביתי א"ל מה שמה חנה תתייפי חנה ונתייפת
אמר ליה קא מגנדרא עלי א"ל אי הכי תחזור חנה לשחרוריתה וחזרה חנה לשחרוריתה הנהו תרי
תלמידי דהו קמיה דרבי יצחק בן אלישיב אמרו ליה ניבעי מר רחמי עלן דינחכים טובא אמר להו עמי
היתה ושלחתיה רבי יוסי בר אבין הוה שכוח קמיה דר' יוסי דמן יוקרת שבקיה ואתא לקמיה דרב אישי
ינמא

16 ז'זיק 66: 1) 8) (ממיתות
10: 1) 1) (וחילן קטב ממילה
11: 7) 1) ז'זיק קוית הנהת
יעבד

16 ז'זיק 66: 1) 8) (ממיתות
10: 1) 1) (וחילן קטב ממילה
11: 7) 1) ז'זיק קוית הנהת
יעבד

לעוי רש"י

טשיק"א. חיק.